

Svenska Brevduveförbundet 1917 – 2017

Svenska
Brevduveförbundet

1917

Hundra år med fart och glädje

Hundra år med fart och glädje

Vår tidskrift.

Ingen trodde väl för ett tiotal år sedan, att den då här i landet jämförelsevis okända brevduvesporten skulle utvecklas så snabbt som nu blivit fallet. Med undantag af några äldre militära brevduvestationer, vilka för länge sedan nedlagts, bedrevs brevduvesporten i smått.

Men norrmännens brevduveträningar längs Bohuslänska och Halländska kusterna förde med sig att duvodlarne i Göteborg blevo intresserade. De började så vackert. Först gjordes för en fem å sex år sedan några misslyckade försök i Bohuslän. Senare gick man mot Stockholm och lyckades bättre. Och i juli 1914, omedelbart före krigsutbrottet, flögo Göteborgsduvorna Antwerpen—Göteborg. De hade några veckor tidigare klarat distanserna Slagelse (Danmark)—Göteborg och Hamburg—Göteborg. Så kom kriget. Vissa förordningar i fråga om lössläppandet av brevduvor, foderbrist och annat, lade hinder i vägen för nämnvärd vidare framfart.

Man hade emellertid kommit underfund med att en bättre organisation inom brevduvesporten behövdes. Så startades Svenska Brevduveförbundet i Halmstad den 22 juli 1917. Och vid samma förbunds årsmöte i Göteborg den 16 sistlidne december var man på det klara med, att Svenska Brevduveförbundet var i behov av en tidning, vari sportsangelägenheter kunde dryftas. Vi framlägga den härmed för intresserade.

Svenska Brevduveförbundets lokalavdelningar och enskilda medlemmar äro Direktör O. Gyllenhammar, ordförande i förbundet, stor tack skyldig för att denna tidskrift kunnat utgivas. Tack vare hans intresse och uppoffring föreligger den nu.

Vi hoppas att brevduvesportmännen riket runt, genom att mangrant prenumerera på detta vårt enda brevduvesportsorgan och genom att flitigt medarbeta, hjälpa oss i att föra tidningen framåt.

Tidskriften utkommer 12 gånger årligen med ett nummer omkring den 15 i hvarje månad. Under innevarande år sammanslås januari- och februarinumren i ett häfte.

Direktör O. Gyllenhammar.

Den 22 juli 1917 bildades Svenska Brevduveförbundet i Halmstad. I december samma år tog man beslutet att ge ut en tidning. Första numret blev ett dubbelnummer, nr 1-2 daterat till januari-februari 1918. Direktören Oscar Gyllenhammar, mannen bakom Gyllenhammars havremust, var drivande kraft. Idag har Svenska brevduveförbundet cirka 250 medlemmar från Stockholm i norr till Ystad i söder.

Om bildandet

Artikel ur Brevduveförbundets tidskrift nr 1-2, 1918 2

Ordförande har ordet

Vi får hjälpas åt för att bevara och utveckla sporten 4

Profiler i förbundet

Viggo Elofsson	6
Lasse Löfgren	8
Svante Hansson.....	9
Kenneth och Peter Björk.....	10
Rolf Olsson.....	11
Bengt Nordstrand.....	12

Från Göteborgs horisont:

Sven Hägg samtalar med Siver Hedarp..... 14

Bildsvep

Budbärare i människans tjänst 16

**Svenska Brevduveförbundet
1917 - 2017**

Vi får hjälpas åt för att bevara och utveckla sporten...

FOTO: GEBR SCHEELE

”Hundra år med fart och glädje” är utgiven av Svenska Brevduveförbundet inför förbundets 100-årsjubileum 2017.

Artiklarna i jubileumsskriften är axplock ur längre bidrag, som alla publiceras i sin helhet på förbundets hemsida, www.brevduvesport.net

Ansvarig utgivare: Manfred Koch, Snickaregatan 6, Sankt Olof.

Produktion: Mezzo Media AB, Malmö.

Tryck: Royal Tryck AB.

Den 22 juli 1917 grundades det Svenska Brevduveförbundet.

Nu har förbundet existerat i 100 år. Det är tre generationer av duvvänner. Under samma tid har vårt samhälle förändrats totalt. Det vi som lever nu har upplevt under vår tid på jorden är sannerligen helt fantastiskt. När jag själv var nio år och hade fått mina första duvor, fanns det bara två duvklockor i byn och man fick ta gummiringen på cykeln och i ilfart bege sig till den som hade klockan. Tidsavdrag gavs för cykelturen. Telefoner fanns ytterst få. Bilar var sällsynta. TV var inte uppfunnen.

Vi som var unga i mitten på 1900-talet fick skapa oss hobbyn själva.

Nu finns det ett otroligt utbud av aktiviteter för alla åldrar. Helt naturligt känner vår sport av konkurrensen. Även om sporten har blivit så mycket mera familjevänlig är det svårt att värva nya intressenter.

Ännu på 1980-talet skulle man bevaka duvslaget vid duvornas hemkomst, fånga duvan,

av med ringen och in i klockan. Sedan tog klocköppningen och resultaträkningen vid. Idag behöver vi inte vara där utan datorn sköter allt, även resultaträkningen. Det blir mera tid för familjen.

Hur ska vi tro om framtiden? Finns förbundet kvar om 100 år? Det finns positiva tecken.

Vi kan vara tacksamma för alla nytillkomna svenskar som har tagit med sig sitt duvintresse hit. Det finns en och annan ungdom som hittar till duvsporten och det finns de som haft duvor tidigare och återkommer.

Jag tror att grunden för en framgångsrik framtid är en harmonisk gemenskap och god kamratskap i förbundet.

Vi ska vara generösa mot varandra och hjälpas åt för att bevara och utveckla sporten.

Med sporthälsningar

Manfred Koch
Sankt Olof i oktober 2016

VÅRA FÖRBUNDS- ORDFÖRANDE GENOM TIDERNA

1918-1924. Oscar Gyllenhammar, Göteborgs BK.

1924-1927. G Palm, Göteborgs BF.

1928-1931. J.B Johansson, Columba.

1932-1945. E.Jönsson, Göteborgs BF.

1946-1949. A.Persson, Göteborgs BF.

1950-1955. B.Olsson, Landskrona BF.

1956-1977. Ragnar Jönsson, Lunds BF.

1978-1980. Lennart Lindgren, Gullviks BF.

1981-1985. Knut Lundel, Kristianstad BK.

1986-2000. Viggo Elofsson, Gärds Köpinge BK.

2001-2004. Peter Björk, Helsingborgs gamla BK.

2005-2008. Hans Pettersson, Mölndals BK.

2009-2010. Gösta Johansson, Göteborgs BK.

2011-2012. Ulf Mårtensson, Lunds BF.

2012- Manfred Koch, Österlens BK.

VIGGO
ELOFSSON,
GÄRDS
KÖPINGE
BREVDUVE-
KLUBB

Viggo har vigt sitt liv åt brevduvesporten

– Hela mitt liv har handlat om duvor. Mina första duvor skaffade jag när jag var tio år och 1952, när jag var fjorton år, gick jag med i Svenska brevduveförbundet. Mor skrev på papperen...

Viggo Elofsson kan se tillbaka på en imponerande gärning i Svenska brevduveförbundet: president i femton år, i olika omgångar president i Skandinaviska brevduveunionen och nu vice ordförande i förbundet.

Vi är hemma hos Viggo Elofsson i Ugerup i Gärds Köpinge, strax söder om Kristianstad. Här på den skånska slätten har Viggo, hans fru Erna och deras 150 duvor sin hemvist.

– Jobbet som verkmästare hos byggfirman Thage och mitt intresse för brevduvor var en bra kombination. Min lediga tid kunde jag ägna åt brevduvor, säger han.

För Viggos del har det handlat om mycket tid. Duvslagen hålls i bästa skick, även när vi var på besök i september då duvorna ruggar, byter fjärderdräkt, var det rent och prydligt överallt.

– Det fina med brevduvor är att man kan ägna dem precis så mycket tid man önskar. Vatten och mat måste man se till att de har varje dag, sedan är det upp till en själv hur mycket tid man vill ägna åt duvorna.

Viggo Elofsson med Alexius, vinnare i Marathon Center.

Brevduvesporten är stor i Europa. Viggo visar ett tidningsupplag med duvor från en uppfödare i Belgien.

”Största glädjen med duvor är att man träffar likasinnade”

För Lasse Löfgren började brevduveäventyret en höstdag 1974, när han besökte arbetskamraten Curt Nordin. Det slutade med att Lasse var ägare till 24 brevduvor och en klocka.

Sedan flera år är Lasse ordförande i livaktiga Nyköpings brevduveklubb. Bakom sig har han fina framgångar, inte minst internationellt.

– Största glädjen med duvor är att man träffar likasinnade och kan på ett positivt sätt försöka driva sporten framåt, säger Lasse.

– Det är också stor glädje när man en tävlingsdag har gjort rent hos duvorna och sitter och väntar på att de skall dyka upp på himmelen. När de gör det och de hoppar in i slaget så hälsar man dem välkomna hem. Visst är det oerhört inspirerande om man sedan vinner tävlingen, men trots allt det viktigaste är att de är hemma igen!

När 2000 Göteborgsduvor släpptes vid Svalöv station...

Svante Hansson i Svalövs BK 14 har ärvt intresset för duvor av sin far som bildade klubben i Svalöv 1924.

– Jag började tävla mer på allvar 1967 och det har blivit en del framgångar som klubb- och distriktsmästare, nationalvinnare 1995, SBU tredje pris och ungdjur bästa hastighet.

Svante Hansson gick med i Brevduveförbundet 1950. Han var junior, under 18 år, då så hans far fick stå för medlemskapet.

Åren i klubben har gett många starka minnen.

– Jag minns när vi släppte Göteborgsduvor vid Svalövs järnvägsstation. Det var cirka 2000 duvor som anlände med tåg på fredagen eller lördagen för

att släppas på söndagen. Stationsområdet var väl inte den bästa platsen att släppa duvor på, därför flyttades uppsläppen några år senare ner till en öppen plats i byn.

– Efter uppsläppet var det tävling om vem som hittade flest ägg, då Göteborgsduvorna var eftertraktade, ungefär som de belgiska är idag.

**SVANTE
HANSSON
I SVALÖVS
BREVDUVE-
KLUBB**

PROFILER I FÖRBUNDET

KENNETH OCH PETER BJÖRK, HELSINGBORGS GAMLA BREVDUVE-FÖRENING

Kenneth och Peter Björk för arvet efter fadern Gustav Björk vidare.

Kenneth och Peter Björk för arvet vidare

1927, då Gustav Björk var elva år gammal, byggde han sitt första lilla duvslag på baksidan av familjehuset på Råå.

Här hade han sina första duvor och här väcktes hans intresse för duvsporten, ett intresse som aldrig svalnade.

1945 var han med och startade startade BK Enighet i södra Helsingborg där entusiasmen och intresset var mycket stort. En av medlemmarna var Alvar Staaf, fader till Yvonne Staf, vår sekreterare i SBF.

Här flög man med stor entusiasm framför allt de långa sträckorna. ”90 milen” har därför alltid varit en

klassisk flygning för oss ”Björkare”. 1947 föddes Kenneth och 1952 kom jag till och då fick farsan sluta med duvorna som, enligt vår mor, tog alldeles för mycket tid för småbarnsföräldrar.

Men varje söndag satt far och tittade i luften. ”Vad tittar du efter”, frågade mor.

”Det kan ju komma några duvor som är på väg hem” svarade far.

1962 var det slut med väntandet och far började igen. Kenneth, min bror, fick genast stort intresse för duvorna och jag hjälpte far att bygga om det gamla slaget som han nu hade köpt. Det blev ju bra och delar av detta slag är fortfarande idag avelslag hos Kenneth och mig.

»Jag tittar alltid duvorna i ögonen, dock inte för djupt...»

Rolf Olsson i Trelleborg har varit aktiv i brevduvesporten i 65 år.

Han gick med i förbundet 1950 som sextonåring. Pappan, Willy Olsson, hade brevduvor som Rolf så småningom fick hand om.

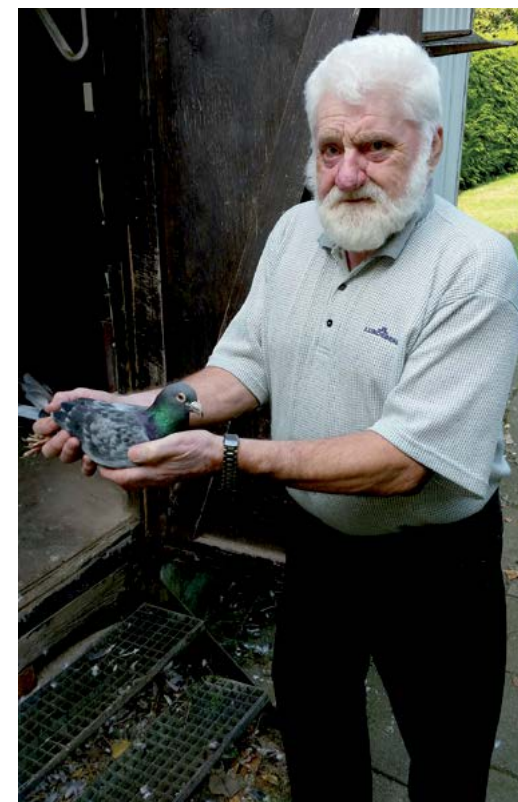
Under åren har hans duvor firat många triumfer.

– De intressantaste och mest givande tävlingarna är de från 500 km och uppåt.

Då får duvorna verkligen visa vad de går för, säger Rolf.

Han har alltid varit noga med aveln. Bara duvor som visat att de är goda flygare får chansen i avelslaget.

– Jag tittar också duvorna i ögonen, dock inte för djupt. Två duvor med lika ögon paras aldrig och jag försöker undvika ytterligheter, varken för ljusa eller för mörka. Flygsystemet jag använder är änkesystemet. Något år emellanåt brukar jag också flyga med honor, men i så fall har jag dem parade med hanar som jag inte flyger med. Honorna kräver mycket motion och tiden skall räcka till för det.

Rolf Olsson med sin esshane 65-12-80.

**ROLF OLSSON,
TRELLEBORGS
BREVDUVE-
KLUBB**

BENGT
NORDSTRAND,
KARLSHAMNS
BREVDUVE-
FÖRENING

»Vi var inte alltid så populära hos förbundsledningen»

Som 15-åring byggde jag mitt första enkla lilla duvslag på ett koloniområde avsett för diverse smådjur. De första duvorna var två par engelska dvärgkrävduror, berättar Bengt Nordstrand.

1963, när Bengt återvände från sin värnpliktstjänstgöring, fanns duvslaget kvar.

”Inledningsvis förärades jag några duvor av medlemmar i intilliggande brevduvekolonin vid Prästslätten. Det tog några år att komma igång, men resultaten kom efterhand.

En lotterivinst på ett distriktsmöte, resulterade i att jag vann en honunge från Erik Olsson i Tollarp, som blev en fantastisk flyg- och avelsstjärna. Efterhand införskaffades ytterligare ”nytt blod” och fighten mot både klubb och distriktskamrater gick allt bättre.

I mitten på sextiotalet blev sekreterare i sjunde distriktet och ett fruktsamt samarbete med ordföranden Viggo Elofsson utvecklades. Distriktet motionerade och drev bland annat frågor som flera nationalflygningar, införa svenskt mästerskap och liknande. Vi drev våra frågor tämligen aggressivt och var inte alltid så populära hos dåvarande förbundsledningen.”

Bengt Nordstam är känd för att få fram verkliga essduvor.

**SIVER
HEDARP
GÖTEBORGS
BREVDUVE-
DISTRIKT**

»Man kommer ju inte runt mannen med Gyllenhammars havremust»

Sven Hägg gick med i Svenska brevduveförbundet 1972, då var han 27 år och fri att ägna sig åt sporten.

I Göteborgsdistriktet fanns nitton klubbar och 232 medlemmar. I förbundets årsberättelse sammanställd av sekreterare Tage Eriksson från Kristianstad framkom att förbundet hade 1 070 medlemmar.

Allt ideellt arbete som var nerlagt från starten 1917 finns att läsa i gamla årgångar av tidskriften för brevduvesport.

De första stapplande stegen togs redan 1909 då man i dagtidningen Ny Tid kunde läsa att ”Den som uti staden är intresserad av att bedriva den för Sverige nya sporten att hålla duvor i organiserade former träffas på Järntorget kl 10.00 nu på söndag, följ plakaten!”

Frukten av allt detta blir att under 1920-talet bildas flera brevduveklubbar runt om i stadsdelarna. En av medlemmarna är den nu 82 årige Siver Hedarp vars far, den så kallade ”Stenräven” höll ett tjugotal brevduvor under 1930-talet fram till mitten av 1960-talet. När Siver var i 8-10-årsåldern skötte han sin fars

Bild ur förbundets historia: Brevduveutställning 1924 i Svalöv. Inträde 25 öre.

duvor. Det var under andra världskriget då fadern var ute på stenarbeten i Bohuslän.

Siver berättar om de stormiga åren när en kassör tömde kassan och tvingades betala tillbaka pengarna. 1957 var skadan reparerad.

Efter tio års gemensamt arbete i de nitton klubbarna åkte två eldsjälar, Lennart Magnuson och Åke Palmqvist, till Tyskland för att hämta hem en så kallad CabinExpress med 112 fack med plats för 3 800 duvor. En helt unik insats enligt Siver och framtiden för sporten ljusnade i Västsverige.

Många har gjort ett bestående intryck, främst alla oerhört strävsamma och duktiga medlemmar som varit med på denna hundraåriga resa till brevduvesportens fromma.

Till sist kommer man ju inte runt mannen som hade sin kvarn där idag Gårda Brandstation ligger, granne med Nya Ullevi, mannen med Gyllenhammars Havremust, Oscar Gyllenhammar. Kanske den mest namnkunnige bland grundarna av Svenska brevduveförbundet.

Yours in Sport
Sven Hägg

Brevduveförbundets grundare Oscar Gyllenhammar från Göteborg är nog trots allt mest känd för sin storsäljande havremust...

Svenska Brevduveförbundet

1917

Brevduvor har länge varit budbärare i människans tjänst – i allt från kärleksaffärer till militära underrättelser. Under de båda världskrigen användes brevduvor och ända fram till 1952 tjänstgjorde duvor i det svenska försvaret. Här ett litet bildsvep ur historien. Bilderna är hämtade från Wikipedia.